

Не раз обгорнуть безталанну душу
Незнані смутки сірі і тривога,
Й даремно серце рву і мозок сушу,
Людей питаю і питаю бога:
Куди мій шлях? куди моя дорога?

Куди, куди? Чи там, де людське горе,
Де вічний біль, і плач гіркий, і стони,
І та розпука, як бездонне море,
Що в ній спокійно, безнадійно тоне
Весь біль життя і всі його прокльони?

Чи так, як другі, прислонити очі,
Забити серце і душу в кайдани.
Не дати мислі того, що захоче
Байдужним стати на кров і на рани
І там іти, де щастя жде рум'яне?

.....

Не раз обгорнуть безталанну душу
Незнані смутки сірі і тривога,
Й даремно серце рву і мозок сушу,
Людей питаю і питаю бога:
Куди мій шлях? куди моя дорога?

Бережани, 1894

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Із записної книжки»](#)

